

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 46.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΠΕΡΙ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ἐν τῇ πόλει Πατρῶν.

Ὡς τοῖς πᾶσι γνωστόν, τὴν ἱεράν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως σημαίαν εὐλόγησαν τὸ πρῶτον ἐπισημῶς ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῆς Λαύρας αἱ χεῖρες τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν Γερμανοῦ. Κατὰ τὴν ἀξιοσημείωτον ὥραν τῆς μυστηριώδους ἐκείνης τελετῆς μόνος ἔδιδε τὸν λογιζομένον μεταρσιούμενος εἰς τὴν περιωπὴν, εἰς τὴν μετρησιοῦτο πᾶσα ἡ γενεὰ τοῦ 21, δύναται νὰ φαντασθῇ οἷαι ἰδέαι, οἷαι συγκινήσεις, οἷαι σκέψεις καὶ διαλογισμοὶ ἐκυρίευσαν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν συμπαρισταμένων Προκρίτων τῆς Πελοποννήσου. Ἡ στιγμή ἡ κρίσιμος ἐσήμανε. Θεὸς δὲ δάκτυλος ὠδήγει προφανῶς εἰς εὐλογίαν τῆς σημαίας τὰς χεῖρας τοῦ Ἱεράρχου· ὁ δὲ μετ' ὀλίγον ἀρξόμενος ἀγὼν ὑπῆρχε πάντων ἀγῶνων δικαιοτέρος. Οὕτως ἐνεχαράχθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θρησκευτικὸς χαρακτήρ εἰς τὸν ἐκραγέντα πόλεμον, καὶ ἐνεπλήσθησαν ἡρωϊσμοῦ καὶ καρτερίας αἱ ὑπὸ τῆς σκληροτάτης τυραννίδος κατεπιτομμένα ψυχὰι τῶν Ἑλλήνων, ἀπαρασκευῶν τε καὶ ἀόπλων ῥιφθέντων εἰς φοβερὰν καὶ γιγαντιώδη πάλην.

Ταύτην τὴν οὕτω σημαντικὴν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος σκηνήν, τὴν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῆς Λαύρας συμβῆσαν, ἡ μὲν ἱστορία καλῶς καὶ προσηκόντως χαρακτηρίσασα, καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἐπελθόντα ἀποτελέσματα μετ' ἀληθείας τε καὶ εὐθυκρίας ἱστορήσασα, διηρῶνισεν εἰς τὴν μνήμην τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἡ τῶν Πατρῶν πόλις, ἡ Ἀρχιεπισκοπὸς κατ' εὐκλήριαν ἐτέλει ὁ ἀειμνήστου Γερμανοῦ, καλῶς εἰδυῖα, ὅτι αἱ διὰ τοῦ ἱστορικοῦ λόγου ἰδέαι οὐτε διδάσκουσιν, οὐτε ἐπιδρῶσιν εἰς τὴν ψυχὴν τοσοῦτον, ὅσον αἱ διὰ τῶν πλαστικῶν τῆς τέχνης ἀπεικασμάτων, καὶ εὐσεβῆς καὶ δίκαιον ἔκρινε νὰ ἀνεγείρῃ ἐν μιᾷ τῶν κεντρικωτέρων αὐτῆς πλατειῶν τὸν ἀνδριάντα τοῦ περικλεοῦς Ἱεράρχου, καὶ δὴ ἐν συμπλέγματι, ἀπεικονίζοντι τὴν, περὶ τῆς εἰρηται, ἐν τῇ ἀγίᾳ Λαύρᾳ σκηνήν.

Δὲν εἶναι ἴσως ἀειαιρον καὶ τὸ ὑπομνησαί ἐν ταῦθα, ὅτι αἱ Πάτραι ἀποτελοῦσι τὸ κέντρον πάσης τῆς βορειοδυτικῆς Πελοποννήσου, πάσης τῆς Ἑπτανήσου καὶ πάσης τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος. Ἀνεγείρουσαι δὲ τὸ περιφανὲς τοῦτο καλλιτεχνικὸν μνημεῖον θέλουσι προβάλλει διηνεκῶς δι' αὐτοῦ εἰς τὰς ὄψεις πλείστων παράδειγμα χρησιμώτατον καὶ διδακτικώτατον. Οὐδ' ὑπάρχει τις ὁ ἀρνούμενος, ὅτι ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἀγίαν τῶν πατέρων θρησκείαν ἢ εἰς τὸν Θεὸν σταθερὰ ἔλπις καὶ πίστις ἢ πεποίθησις εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, καὶ πρὸ πάντων καὶ ὑπὲρ πάντων τὸ ἔτοιμον εἰς πᾶσαν ὑπὲρ Πατρίδος θυσίαν εἶναι αἱ μόναι ἀρεταὶ δι' ὧν, ἔχον ἑαυτὸ ἐφωδιασμένον τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος, δύναται νὰ ἀνακτήσῃ τὰ ἀναμφισβήτητα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμετέραν Ἀνατολὴν ἐθνικὰ δικαιώματα. Μετὰ πόσης δὲ δυνάμεως καὶ ἐμφαντικότητος τὸ ἀπαραίτητον τῶν ἀρετῶν τούτων εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας θέλει διηνεκῶς διατρανοῖ ὁ ἀνδριᾶς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ ἐν καλλιτεχνικῇ παραστάσει τῆς ἐν τῇ ἀγίᾳ Λαύρᾳ σκηνῆς, καὶ τὸ ἀπλῶς ὑποδειξάι κρίνομεν περιττόν.

Ὅθεν ἐσμέν βέβαιοι, ὅτι ὁ σκοπὸς ἡμῶν θέλει τύχει τῆς ἐπιδοκιμασίας καὶ ὑποστηρίξεως παντὸς ψυχῆν ἔχοντος εὐγενῆ καὶ φιλόκαλον καὶ καρδίαν ἑλληνικὴν. Ἐφ' ᾧ δὲν διατάζομεν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν συνδρομὴν καὶ τῶν συμπολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ὁμογενῶν εἰς ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου.

Ταῦτα ἡ κατ' ἀπόφασιν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπεία.

Ἐν Πάτραις τῇ 11 Ἀπριλίου 1884.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Πατρῶν καὶ Ἡλείας ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.

Τὰ μέλη

Δ. Πατρινοῦ, Π. Καλαμογάρτης, Θ. Κονακάρης, Αρ. Κοντογούρης, Θθ. Λεβέντης, Ν Χαϊδόπουλος.

Ἱστορικὴ ἐπανόρθωσις.

Ἡ ἄρτι λήξασα ἑκθεσις τῶν μνημείων τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἥτις συνεπλήρωσε τὴν λαμπρότητα τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς φέτος ἐν Ἀθήναις, βεβαίως ἠθέλην ἐξυπηρετήσῃ ἀμφοτέρους τοὺς δι' αὐτῆς ἐπιδιωχθέντας σκοποὺς, καὶ τὴν ἱστορικὴν δηλονότι ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀναζωπύρησιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἔάν δὲν ἐγένετο κατεσπασμένη, ἐξ οὐδὲν ἐγένετο δυνατόν νὰ ἀναπαρασταθῇ ἐν αὐτῇ ὁ ἀγὼν ἐν συστήματι καὶ νὰ μὴ προκαλέσῃ οὕτω εὐλόγα παράπονα ἐκ μέρους ἀξιοτίμων ἀτόμων καὶ ἱστορικῶν οἰκῶν. Τὸ ἐφ' ἡμῖν τὴν ἀτέλειαν τῆς ἐκθέσεως ταύτης, εἰς τὴν ὀφείλομεν τόσα εὐλόγα παράπονα, ἀποδίδομεν εἰς τὴν σπουδὴν μεθ' ἧς ἐμελετήθη καὶ κατηρτίσθη, διότι δὲν θέλομεν ν' ἀποδώσωμεν εἰς οὐδένα τὴν πρόθεσιν τῆς ἐπισκοπίσεως τῆς Ἱστορικῆς ἀληθείας, ἥτις ἐστὶν ἀληθῆς ἱεροσουλία, οὐδ' ὅτι διὰ τῆς ἐκθέσεως τῶν μνημείων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐζήτηθη ἡ πραγματοποίησις ἄλλων ὑπόπτων σκοπῶν, ἢ ὁ ἀγὼς τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀναζωπυρήσεως τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος· ἐναντία πρόθεσις ἠθέλην εἶσθαι ἀσεβεστάτη κερδοσκοπία καὶ ἠθέλην ἐπιφέρει τὰ ἐναντία τῶν προσδοκωμένων ἀποτελέσματα, διὰ τοῦτο τὰς παρατηρηθείσας ἐν τῇ ἐκθέσει ἀτελείας ἀποδίδομεν πάντοτε εἰς τὴν σπουδὴν μεθ' ἧς αὕτη ἀπεφασίσθη καὶ ἐπραγματοποιήθη.

Ἡ πλημμελής κατάρτισις τῆς ἐκθέσεως δίδει καθ' ἑκάστην χώραν εἰς ἐπανορθώσεως αἰτινας γινόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει ἀσφαλῶν μαρτυριῶν καὶ γεγονότων θὰ ληφθῶσιν ἀναμφισβότως ὑπ' ὄψιν τοῦ μέλλοντος ἱστορικοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ οὕτω ἔκαστος ἐργάτης τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἔργου τῆς ἡμετέρας ἐπαναστάσεως, θὰ τύχῃ τῆς προσηκούσης θέσεως ἐν τῷ Πανθέῳ τῆς Ἱστορίας ἡμῶν.

Περὶ πολλῶν ἱστορικῶν γεγονότων ἐλέχθη καὶ ἐγράφη ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει δὲν ἔτυχον τῆς προσηκούσης παραστάσεως, οὐδ' ἐσημειώθησαν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητός των καὶ τῆς ἐπιρροῆς ἣν ἤκισαν ἐπὶ τῆς δόξης καὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος. Περὶ τινῶν ἀνδρῶν τῆς μεγάλης τῶν πατέρων μας γενεᾶς ἐλέχθη καὶ ἐγράφη ὅτι ἐν τῇ ἐκθέσει δὲν κατέβαλον τὴν οἰκείαν θέσιν καὶ ὅτι ἄλλοι ἤσσαν προσηνεγκόντες εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος ὑπηρεσίας καὶ θυσίας προεβλήθησαν ἐμφανεστερον ἐκείνων εἰς τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην.

Καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις δυστυχῶς ἠδικήθη ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, παραγνωρισάση τὰς ὑπηρεσίας ἐξόχων αὐτῆς τέκνων ἐφ' οἷς σεμνύνεται καὶ ὧν τὴν μνήμην γεραίρει καὶ τιμᾷ. Ἐν πολλοῖς ἢ πόλις ἡμῶν ἠδικήθη ἐν τῇ ἐκθέσει, ἀλλὰ τὴν ἐμφανεστερὰν ἀδικίαν ὑπέστη ἐν τῷ προσώπῳ μεγάλου αὐτῆς ἀνδρὸς τοῦ Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου, οὕτινος οὐδ' ἡ εἰκὼν, ἀνηρτήθη οὐδὲ κἂν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀνεγράφη ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ. Ἡ κοινὴ συνείδησις τοῦ τόπου ἐξανίσταται κατὰ παρανομίας παραγνωρίσεως καὶ δίκαιον εἶναι νὰ ἐπανορθωθῇ, οὐ μόνον χάριν τῆς μνήμης ἀνδρὸς ὅστις παρέστησε τὸν ἐντελέστερον τύπον τοῦ πατριωτισμοῦ κατὰ τὰς φοβερωτέρας δοκιμασίας τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας εἰς τὴν πάντες ὀφείλομεν ἀνυπόκριτον λατρεῖαν. Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ τῆς ἐπανορθώσεως προέβαλεν ἡμᾶς ὁ ἐγγονος τοῦ αἰοδίου ἀνδρὸς κ. Ἀνδρέας Παπαδιαμαντοπούλου νέος εὐμαθῆς διὰ διατριβῆς του καταχωρηθείσης ἐν τοῖς «Καιροῖς» τῶν Ἀθηνῶν, ἣν λαμβάνοντες ὡς ἀφαιτησίαν θέλομεν ὑπομνήσει διὰ βραχέων ἐν τίνι μέτρῳ ἐξετιμήθη παρὰ τῶν συγχρόνων τοῦ αἰοδίου Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου, πῶς ἐχαρακτήρισθη ὑπὸ περιπέτων ἱστορικῶν ὡς πρόσωπον ἐνεργόν ἐν τῷ ἀγῶνι, καὶ πόταν οἱ μεταγενέστεροι διφυλάξαν τὴν μνήμην αὐτοῦ, ἵνα προκύψῃ ἐμφανεστερον τὸ προσγεγόμενον αὐτῷ ἀδικον ἐν τῇ ἐκθέσει. Φρονοῦμεν ὅτι πράττοντες τοῦτο ἀνταποκρινόμεθα εἰς τὰ αἰσθήματα ὄλων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν οἷτινες οἱ μὲν ἐκ παραδόσεως, οἱ δὲ ἐξ ἀμέσου ἀντιλήψεως, γνωρίζωσιν ἐπὶ τίνι ὀφείλουσι νὰ εὐγνωμονῶσι πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου οὕτινος τὸ ὄνομα ἀποτελεῖ τὸ ὠραιότερον ἐγκαλλώπισμα τῆς ἱστορίας τῆς ἡμετέρας πόλεως.

Ἡ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως θέσις τοῦ Ἰωάννου Παπαδιαμαντοπούλου ἐν τῇ Πατριακῇ κοινωνίᾳ ἦτο ἐξοχος, διὰ τε τὸν μέγαν πλοῦτον αὐτοῦ, τὰς ποικίλας πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν σχέσεις του διὰ τῆς ἐμπορίας ἣν διενείργει ἐν μεγάλῳ καὶ τὴν προστασίαν ἣν ἐξήσκει πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας. Μεγαλόδωρος καὶ φιλόανθρωπος ὑπεβάλλετο εἰς θυσίας χάριν τῶν καταδυναστευομένων ἀδελφῶν του, συνεχῶς δὲ διπλασιάζων οἶκον τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα φορολογικὰ βάρη ἀνεκούφιζε τὰ ἐκείνων, γενόμενος οὕτω λαμπρὸν ὑπόδειγμα εὐπορίας πρὸς τοὺς ἄλλους προύχοντας τοῦ τόπου. Ἰσχυρὸς ὅσον ἐπέτρεπεν ἢ τότε κατὰστασις, πλοῦσιος δι' ἐντίμου ἐργασίας, φίλος τοῖς κρατούσιν ὀθωμανοῖς, ἔζη ἐν σχετικῇ εὐημερίᾳ ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ συμπολιτῶν ὧν ἦτο ἡ ἀγαθὴ πρόνοια, ὁ προστάτης καὶ ὁ διαιτητής.

Τὴν θέσιν του ταύτην δὲν ἐδίδισαεν ἐντούτοις νὰ θυσιάσῃ ὁ Παπαδιαμαντοπούλος, ὅποταν ἡ Πατρις ἐζήτησεν ἐκ τῶν τέκνων τῆς τὰς ὑπερτάτας θυσίας. Ἐκ τῶν πρώτων ἐμύθη τὰ τῆς «Φιλικῆς ἐταιρίας» μετὰ τοῦ αἰοδίου Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ, ἀμφοτέροι δὲ οὗτοι ἐμύθησαν τοὺς λοιποὺς τῆς πόλεως προύχοντας καὶ κατήχησαν εἰς τὸ μέγα ἔργον. Ἐπὶ τὸ προσήματι ὅτι ἐπρόκειτο νὰ συνεισφέρῃ ἕκαστος ἐκ τῶν εὐπόρων χρηματικὸν τι ποσὸν πρὸς ἀνεγερσιν σχολείου ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ παρὰ τὰ Ὑψηλὰ ἀλώνια Ναοῦ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, συνεκρότησεν ὁ Παπαδι-

κείνων όντων. Επίσης και ή σεβαστή κ. Ασπ. Θ. Κρεμύδη Ισάριθμα ζεύγη ύποδηματίων, ό κ. Γ. Δ. Γκαλέκας έμπορος, 40 πιλίδια και ό κ. Δ. Δ. Σαρατζόπουλος τά κηρία του Πάσχα. Ο άξιότιμος συμπολίτης ήμων κ. Θ. Βουρλούμης απέστειλε διά του κ. Δημάρχου άνά 100 νέας δραχ. εις τά παρ' ήμιν φιλανθρωπικά καταστήματα Πτωχοκομείον, Νοσοκομείον και Βρεφοκομείον και έτέρας 100 εις τούς φυλακισμένους. Εις τό Νοσοκομείον πλήν τών έκάτον δρ. του κ. Βουρλούμη απέστάλησαν και παρά της άξιοτίμου κ. Μαρίας Δ. Κυπαρίση δραχ. ν. 100, παρά του φιλανθρώπου κ. Δημ. Σαλαφέρα επίσης δρ. 100 και παρά τών κ.κ. Δημητροπούλου και Αναγνωστοπούλου δ. 50.

— Μεθαύριον έσορτήν του άγιου Γεωργίου δέν έορτάζουσιν οί κ.κ. Γεώργιος Σπηλιάδης και Γεώργιος Νιανιάρης, έορτάζει δέ ό πρωτότοκος υίός του κ. Παναγ. Δριβελοπούλου ό κάλλιστος νέος κ. Γεώργιος, και επί τη έορτή του κ. Γεωρ. Έρ. Σπυροπούλου δέχονται εις την οίκίαν του γαμβρού του κ. Δ. Φραγκοπούλου.

— Η πρό τίνος ίδρυθείσα ένταύθα Αγορανομική άρχή λειτουργεί υπό την διεύθυνσιν του νοήμονος και φιλοτίμου Αγορανόμου κ. Φωτίου Τσίππρη όσον κάλλιστα και έπέφερον ήδη άριστά άποτελέσματα άτινα άπαντες βλέπουσι και αναμολογοϋσιν Η τάξις έν τη άγορā έπανήλθε σχεδόν πλήρης, ή άκρίβεια δέ περί την ζύγισιν τών έδωδιμων έστιν άμεμπτος υπό την δραστηρίαν ένεργειαν του κ. Τσίππρη, τά μέτρα και τά σταθμά τών πωλητών έν γένει έξηλέγηθησαν και επιβλέπονται συντόμως, ούτω δέ σχεδόν έξέλειπε ή τέως ένεργουμένη άπροκάλυπτος ληστεία καθ' ής τέσσα έγείροντο παράπονα εύλόγα τών πολιτών.

— Η ποιότης τών έδωδιμων έξελέγχεται τακτικώς, καταστρέφονται αί άωροι όπωραι, χύνονται τά νενοθευμένα γάλακτα και λοιπά γαλακτερά, έν γένει δι' έπειν έν τη άγορā ύπάρχει ήδη πρόνοια έξασφαλίζουσα τούς πολίτας κατά της επικινδύνου νοθείας και της άπυνηδότητου κερδοσκοπίας. Θα παρακολουθήσωμεν την Αγορανομικήν ένεργειαν και θ' αναγράφωμεν τακτικώς τά άποτελέσματα αύτης, άπό του νύν έντούτοις άπονεόμενον τόν δικαίον έπαινον τῷ κ. Τσίππρη και θερμά συγχαρητήρια τοίς εισηγησαμένοις την παρ' ήμιν σύστασιν τόσον ένεργητικής άρχης.

— Έκ τυχαίας αναφλέξεως λιχνίας τινος πετρελαίου έξεργάγη την 11 Ισταμένου πυρκαϊά εις την κατοικίαν του πρώην ταχυδρομικού ύπαλλήλου κ. Θεμ. Πολυδωροπούλου ήτις άπετέφρωσε πάντα τά κινητά του δυστυχούς τούτου οικογενειάρχου και άρσεν αυτόν γυμνόν και στερούμενον τών πάντων. Υψίστης φιλανθρωπίας έργον ήθελον έπιτελέσει οί παρ' ήμιν φιλάνθρωποι εάν ήρχοντο εις άνακούφισιν του κατά την δεινήν ταύτην δοκιμασίαν αύτου.

Αριθ. 394.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Επιθυμούντες να κανονίσωμεν τά της σταθμεύσεως τών άμαξών κατά τρόπον άποκλείοντα δίκαια πολλών πολιτών παράπονα ένεκα της άποφράξεως τών θυρών τών οίκιων και έργαστηρίων των, ως και της μη τήρησεως της άπαιτουμένης καθαριότητος, Διατάσσομεν

Άρθρ. 1) Τόπος προς στάθμευσιν τών άμαξών όρίζεται ή πλατεία Γεωργίου, και ή πλατεία Όλγας, και εις μὲν την πρώτην θέλουν σταθμεύει τά 2]3 του όλου αριθμού των άμαξών, εις δέ την δευτέραν τό έτερον 1]3.

Η Αστυνομία θέλει όρίσει τās κατά πρώτον έν τη πλατεία Όλγας τοποθετηθησομένας άμαξας κατά την παρ' αύτη ύπάρχουσαν σημείωσιν του όνόματος τών ιδιοκτητών και του αριθμού τών άμαξών άς έκαστος αύτών έχει. Οί κύριοι τών κατά πρώτον έν τη πλατεία Όλγας τοποθετηθησομένων άμαξών, έξαιρουμένων τών έχόντων δύο ή πλείονας, δύνανται, άν θέλουν, μετά ένα μήνα άπό της τοποθετήσεως να μετασταθμεύσωσιν εις την πλατεία Γεωργίου, όποτε θα τοποθετηθῆ εις την της Όλγας ίσος αριθμός εκ

τών έν τη πλατεία Γεωργίου. Επίσης δέ δύνανται και οί κύριοι τών εις την ίδίαν πλατείαν, μετά τās πρώτας, τοποθετησομένων άμαξών να μετασταθμεύσωσιν εις την πλατείαν Γεωργίου μετά ένα πάλιν μήνα ίνα τοποθετηθούσιν εις εκείνην άλλαι ούτως ώστε έξ ύπαμοιβής να σταθμεύη τό όλον του αριθμού εις έκαστέραν τών πλατειών καθ' ώρισμένον χρονιάον διάστημα. Οί θέλοντες μετά παρέλευσιν του μηνός να μετασταθμεύσωσιν εκ της πλατείας Όλγας εις την πλατεία Γεωργίου, όφείλουν να τό δηλώνωσι τη Αστυνομία πρό δύο τουλάχιστον ήμερών.

Άρθρ. 2) Αί εις έκαστέραν τών πλατειών σταθμεύουσαι άμαξαι πρέπει να ήνε τοποθετημένα πάντοτε πλησίον τών κρσπέδων των διαχωρίζοντων τās έν λόγω πλατείας άπό τās όδους, να τάσσονται δ' έν γραμμῇ εύθεία ή μία κατόπιν της άλλης, άπέχουσαι άπ' άλλήλων πέντε τουλάχιστον βήματα, να ήνε δέ τόσον πλησίον τών πλατειών ώστε οί δύο τροχοί να εύρίσκονται επί τών βίθρων και να μη καταλαμβάνονται μέρη δι' ών αί πλατείας κοινωνούσιν προς τās όδους.

Άρθρ. 3) Ουδέμία άμαξα και έπ' ουδενί λόγω δύναται να τοποθετηθῆ έπ' οίασδήποτε όδου, είτε προς στάθμευσιν, είτε διά να πλυθῆ.

Άρθρον 4) Άπαντες οί τών άμαξών ιδιοκτηται όφείλουν έντός πέντε ήμερών άπό της δημοσιεύσεως της παρούσης να σημειώσωσιν διά χρώματος έρυθρού επί της ύέλου τών φανών των τόν αριθμόν όν έκάστη αύτών ώρισεν ήδη ή Αστυνομία κατά την παρ' αύτη ύπάρχουσαν σημείωσιν.

Άρθρ. 5) Άν οί ιδιοκτηται τών άμαξών εκείνων αιτινες κατά πρώτον θέλουν όρισθῆ όπως σταθμεύσωσιν εις την πλατείαν Όλγας δέν θελήσωσιν να συμμορφωθούσιν προς την παρούσαν, τότε όφείλουν να έχουν τās άμαξας των επί ένα μήνα καθ' ή ειρηται άνωτέρω, έντός τών σταύλων και ούχι έξωθεν αύτών επί όδου ή άλλιοστρώτου πεζοδρομίου.

Άρθρ. 6) Οί τών άμαξών κύριοι όφείλουν να τηρούσιν καθαριότητα εις τό μέρος ένθα θέλουν σταθμεύει αί άμαξαι των, προς τούτο δέ πρέπει να έχουν ειδικόν καθαριστήν.

Άρθρ. 7) Οί παραβάται της παρούσης άμαξηλάται, παρεκτός της ποινικής καταδίωξεως, θέλουν έπισύρει καθ' έαυτών τό μέτρον του να περιορίζονται αί άμαξαι των έντός τών σταύλων.

Έν Πάτραις την 10 Απριλίου 1884.

Ο Αστυνόμος

(Τ. Σ.) Α. Παππαγιαννακόπουλος.

Έθεωρήθη και έγκρίνετα. Πάτραι 11 Απριλ. 1884

Ο Νομάρχης Άχαΐας και Ηλίδος

(Τ. Σ.) Σ. Ζορμπάς.

Αριθ. 2110

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Διακηρύττει ότι

Έκτίθενται εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν τριετούς ένοικιάσεως τά έξωθεν δωμάτια της έν τη κάτω πόλει δημοτικής άγορās Μαρκαίου, ύπ' αριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, και 9 χρησιμεύοντα δι' άποθήκας, ύπό τούς εξής όρους και ύποχρεώσεις

1ον) Η ένοικίασις άρχεται την 1ην Ιουνίου ε ε και λήγει την 30 Μαΐου του 1887 ήτοι διαρκέσει επί τριετίαν.

2ον) Τά δωμάτια ένοικιάζονται κεχωρισμένως και κατά μήνα έκαστον' ό ίδιος ένοικιαστής δέν δύναται να ένοικιάσῃ πλέον του ένός.

3ον) Είς ουδένα ένοικιαστήν έπιτρέπεται τό δικαίωμα της ύπενοικιάσεως ειμή μόνον τη έγγραφω άδεία ήμων, ό δέ ύπενοικιαστής έν τοιαύτη περιπτώσει αναλαμβάνει άπέναντι του δήμου όλας τās ύποχρεώσεις του άρχικού ένοικιαστού. μη δύναμενος να φέρη ουδέμίαν άντίρρησην.

4ον) Πάσα τυχόν γενομένη ύπενοικίασις έναντίον του προταχθέντος όρου, κηρύσσεται άκυρος και ό ύπενοικιαστής θέλει έξώνεται διοικητικώς χωρίς να έχη δικαίωμα τι περι άποζημιώσεως κατά του δήμου.

5ον) Έκαστος προσφερτής διά να γίνη δεκτός

είς την δημοπρασίαν όφείλει να παρουσιάσῃ αξιόχρεον έγγυητήν, όστις συνυπογράφωσιν τά πρακτικά θέλει θεωρείσθαι συνυπόχρεος μετ' αύτου οί δέ όφείλοντες προς τόν δήμον δέν είναι δεκτοί, εάν προηγουμένως δέν άποτίσωσι τό χρέος των και παρουσιάσωσι προς τούτο άπόδειξιν του δημοτικού είσπρακτορος.

6ον) Η πληρωμή του ένοικίου όρίζεται κατά τριμηνίαν προπληρωτέα ό δέ ένοικιαστής μετά την προς αύτόν κοινοποιήσιν της έγκρίσεως τών πρακτικών της δημοπρασίας και την σύνταξιν του συμβολαίου της ένοικιάσεως μεταξυ ήμων και τούτου, θα πληρώσῃ άμέσως εις τό δημοτικόν ταμείον τό ένοίκιον της πρώτης τριμηνίας, δια δέ τό ένοίκιον τών ύπολοίπων τριμηνιών μέχρι τέλους του διαστήματος της ένοικιάσεως, θέλει εκδώσει γραμματία ύπογεγραμμένα παρ' αύτου και του έγγυητού του, πληρωτέα εις την διαταγήν ήμων' εάν δέ όμως κατά την λήξιν ένός γραμματίου καθυστερήσῃ την πληρωμήν, τότε ό ένοικιαστής ως και ό έγγυητής του θέλουν καταδιώκεσθαι διοικητικώς συμφώνως προς τās διατάξεις του Γ. Λ. Σ. Τ. περι είσπράξεως τών δημοσίων έσόδων νόμου διά τε τό καθυστερούν ένοίκιον της σχετικής μη πληρωθείσης τριμηνίας και διά τούς τόκους της ύπερημερίας άνά 12 τοίς 0/0 κατ' έτος, και θέλει συνάμα ένεργείται επί κινδύω αύτών και άναπλειστηριασμός, έπιφυλαττομένου προς τούτοις του δικαιώματος εις την δημοτικήν άρχήν να ζητήσῃ και την έξωσιν του ένοικιαστού διοικητικώς.

7ον) Ο ένοικιαστής όφείλει κατά την λήξιν της ένοικιάσεως να παραδώσῃ τό παρ' αύτου ένοικιασθέν δωμάτιον εις την δημοτικήν άρχήν άνευ τίνος προειδοποιήσεως, και εις καλήν κατάστασιν ως τό περλάβεν, ύπέυθυνος διά πάσαν βλάβην, εις ουδένα δέ τών ένοικιαστών έπιτρέπεται να ένεργήσῃ μεταβολήν τινά είτα έντός είτε έκτός τών ένοικιαζομένων δωματίων άνευ έγγραφου άδειας ήμων, διότι εάν ένεργήσῃ τοιαύτην αυτοβούλως, ή δημοτική άρχή έχει τό δικαίωμα να επαναφέρῃ τό τοιοϋτον δωμάτιον εις ήν ήτο και πρότερον κατάστασιν δι' έξόδων του ένοικιαστού όστις είναι ύπόχρεος προς τούτο μι μόνην άπλήν κατάστασιν της δαπάνης συντεταγμένης παρ' ήμων να πληρώσῃ άμέσως την δαπάνην ταύτην άνευ ουδεμιās άντίρρήσεως, άλλως τε θέλει είσπράττεται αύτη διοικητικώς συμφώνως προς τόν έν τῷ προηγουμένω όρω μνημονευθέντα Νόμον.

8ον) Έκαστος ένοικιαστής όφείλει να καθαρίζῃ τακτικώς και άνελλιπώς τό έμπροσθεν του παρ' αύτου ένοικιασθέντος δωματίου μέρος και να τηρῆ καθαριότητα.

9ον) Ο τελευταίος προσφερτής έκάστου τών ένοικιαζομένων δωματίων είναι ύπόχρεος διά την προσφοράν του μέχρι της προς αύτόν κοινοποιήσεως της έγκρίσεως ήτις άπόκειται εις την Νομαρχίαν Άχαΐοηλίδος τη προηγουμένη γνωμοδοτήσει του δημοτικού συμβουλίου, μη δυνάμενος εκ τυχούσης βραδύτητος της προς αύτόν κοινοποιήσεως της έγκρίσεως ν' άπαιτήσῃ δικαίωμα άπαλλαγῆς ή άποζημιώσεως.

10ον) Οί εις τά πρακτικά της δημοπρασίας και εις τά συμβόλαια της ένοικιάσεως ύπογεγραμμένοι έγγυηται θεωρούνται άλληλεγγύως μετά τών ένοικιαστών συνυπόχρεοι άπέναντι του δήμου και έν ουδεμιā περιπτώσει δύνανται να επικαλεσθώσιν ύπερ έαυτών τό δικαίωμα της άπαλλαγῆς ή τό εύεργέτημα της διζήσεως.

11ον) Τά κηρύκεια δικαίωματα ως και τά τέλη του χαρτοσήμου τών τε εκδοθησομένων γραμματίων και του συνταχθησομένου συμβολαίου της ένοικιάσεως είναι εις βάρος του ένοικιαστού.

Η δημοπρασία ένεργηθησομένη ένταύθα εις τόν συνήθη τόπον τών δημοπρασιών άρχεται την 20 τρέχοντος μηνός ήμέραν Πρασκευήν και λήγει την 22 ίδίου μηνός ήμέραν Κυριακήν και ώραν 12 της μεσημβρίας.

Πάτραι την 16 Απριλίου 1884.

Ο Δήμαρχος

Δ ΠΑΤΡΙΝΟΣ.